

ΓΥΡΟ ΑΠΟ ΜΙΑ ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

Σωστό ξάφνιασμα ἦταν γιὰ τὸ φιλολογικὸ καὶ
τὸ ἄλλο Κοινὸ τοῦ Ἑραυλείου ἡ ποιητικὴ Συλλογὴ τοῦ Νομάρχου 200
κ. Ἀνδρέα Μαριέλλου "Μιά φωνὴ ἀπ' τὸ πέλαγο", ποῦ ἐκδόθηκε τε-
λευταῖα ἀπὸ τὴν Κρητικὴν Στοά. Οἱ περισσότεροι ἦσαν ἀνύποκτοι
γιὰ τὴν ποιητικὴν ιδιότητα τοῦ κ. Νομάρχου, καὶ ἔτσι ἡ κυκλοφό-
ρησις τῶν τραγουδιῶν του, ὅπως ἦταν ἐπόμενο, ἔκανε μεγάλη ἐντύ-
πωσι.

Στὸ σύντομο αὐτὸ σημεῖωμα θὰ παραμερισθοῦν τ'ἀξιώματα καὶ οἱ τίτλοι, ποὺ δὲν μποροῦν νά'χουν καμιά σχέσι μὲ τὴν Τέχνη, θ'ἀγνοηθοῦν ἀκόμη καὶ μερικὰ σχόλια, ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ βάλουν στὴ μέση τὴν προκατάληψι, καὶ θὰ κριθῇ ἡ Συλλογὴ μὲ πνεῦμα ἀπὸ καθε πλευρὰ ἀδέσμευτο καὶ ἀντικειμενικὸ, ὅπως ταιριάζει.

Θὰ πρέπει νὰ εἰπωθῇ ἀπ' τὴν ἀρχὴν ἀδίσταχτα, ὅτι παραξενεύεται καὶ νέας, καὶ, ὅταν διαβάξῃ τὴ Συλλογὴ αὐτῇ. Σὲ κάθε τραγούδι της, σὲ κάθε στίχο σχεδὸν σκοντάφτει καὶ συχνὰ ἀναγιάζεται νὰ σταμα-
τῇ τῇσῃ μὲ τὸ ἐρώτημα τῆς ἀπορίας στὰ χεῖλη, ποῖος τέλος πάντων ἦταν ὁ λόγος νὰ τυπωθοῦν τὰ ποιήματ' αὐτὰ, ποῦ, ἂν θέν ἦταν γνωστὴ ἡ ἡλικία τοῦ ποιητοῦ των, θὰ τὰ περνοῦσε ὁ καθένας μας γιὰ ποιητικὰς δοκιμὰς ἐνὸς ἀνώριμου νεαροῦ ἐρασιτέχνη; Τόσο πο-
λὸ ὑπολείπονται στὴν τεχνικὴ τοὺς μορφή.

"Απειρες ειναι οι χαρμωδιες, που αναταράζουν δυσάρεστα κάθε καλ-
λιτεχνικό συναίσθημα στην ψυχή του αναγνώστου, και κινούν το στί-
χο στο μάτι αποκρουστικό, ενώ οι συχνές περιττές φράσεις και οι
πλατυασμοί δείχνουν, πως όχι η βαθύτερη κι' αθέορητη έμπνευσις,
αλλά κάποια έκζητημένη προσπάθεια τὰ 'χει δημιουργήσει. Κι' αὐ-
τὸς ἀκόμη ὁ ὅρῃνος τῆς Πατρίδας μου," ποὺ θὰ ^{ἀνέμενε κενέως,} ~~ἦταν~~ νὰ εἶχε κά-
πως ~~μ~~ οὐσιαστικώτερο καὶ συναισθηματικώτερο περιεχόμενο, εἶναι

Ένα άσύμμετρο και ανούσιο περιγραφικό κατασκευάσμα, που δέν κατορθώνει νά μάς συγγιήσει.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον οἱ ἐλλείψεις τὴν ποιητικὴν ἔκφρασι καὶ τὴν μορφὴν. Κοντὰ σ' αὐτὲς ὑπάρχουν καὶ πολλὰ βαριά συντακτικὰ καὶ ~~μορφολογικὰ~~ λευκὰ σφάλματα, ποὺ προκαλοῦνε τὴν ἐκπληξι καὶ μόνο μὲ τὴν ὑπόθεσι μιᾶς μετρίας σχολικῆς μορφώσεως θὰ μπορούσαν νὰ ἐξηγηθοῦν. Σημειῶνω ἕνα-δυὸ, τὰ πιὸ χτυπητὰ, ἐδῶ. Τοῦ "Φανοῦ" λ.χ. ἡ πρώτη στροφή εἶναι μιὰ συνεχιζομένη ἀναφώνησις, χωρὶς σὲ καμιά ἀπόδοσι νὰ τελειώνῃ. Ἐπίσης στὸ ποίημα "Ἑρέχει" στὸ στίχο:

"ἀναζητώντας κάθε τι, πὸ πρόσκαιρα παράθη." ^{πρέπει νὰ νοηθῇ}
τῆς τελευταίας στροφῆς, χωρὶς ἄλλο "παράκαιρα" ^{ἐκείνην ἐπὶ τῇ ἀπόφ.}
~~ὁμοιωμένη,~~ γιὰ τὸ "πρόσκαιρα" ἔχει ὀλότελα διαφορετικὴ σημασία.

Μ' ὅλ' αὐτὰ ὅμως δὲν πρέπει ν' ἀρνηθοῦμε στὸν ποιητὴ καὶ κάποια διαθέσει ποιητικὴ. Ἡ ψυχὴ του τὴν πάλλει καὶ ἀπὸ ἐνεῖνο, ποὺ μπορεῖ νὰ δώσῃ τὰ στοιχεῖα καὶ τὴν ἔλθῃ γιὰ ποιήσει, κι' εἶναι αὐτὸ ἕνας βαθύτερος συναισθηματικὸς πλοῦτος, ποὺ τὸς διακρίνει, μι' αὐτοσυγκέντρωσι, μιὰ συλλογὴ τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τοῦ κόσμου, ποὺ ἀγάπησε ἢ παρατήρησε ἡ ψυχὴ του. Ἀνόμη καὶ μερικὰ ἀπὸ τὰ τραγούδια του παρ' ὅλες τους τίς ἀτέλειες ἔχουν κάποιο περιεχόμενο καὶ μποροῦν νὰ σταθοῦν, ἢ καλύτερα μποροῦν νὰ κάνουν τὸν ἀναγνώστη νὰ σταθῇ καὶ νὰ τοῦ μεταδώσουν κάποια συγκίνησι. Τέτοια εἶναι τὸ "Ρέθυμνο", ἡ "Νοσταλγία", "Σὲ μέση ἀπὸ σαμπάνια", "Κάποιο θλιμμένο ἀπόβραδο", ἡ "Νύχτα". Τοῦ τελευταίου μάλιστα ἡ τελευταία στροφή

"Νύχτες, ποὺ σὰς συντρόφευσα μὲ τοῦ καὶμοῦ τῇ ρίμα,
νύχτα τοῦ Αὐγούστου κοθητῇ καὶ τοῦ Γενάρη νύχτα,
πάρε τὸ δόλιο λογισμὸ, τὰ ὄνειρα, τὸ κρῖμα,
καὶ στὸ βαθὺ μυστήριον τοῦ σιοταδιοῦ σου πνίχτα."

ἔχει ἀριετὰ μουσικοῦς στίχους.

Ἐπὶ τὸ ἀπ' αὐτὰ συναντᾷ διόρη ὁ ἀναγνώστης καὶ μερὶς ἐμφρασι-
νὰ καὶ ἐπιτυχημένα ποιητικῶς ἐπίθετα.

222. *Agave schottii* (Lam.) Steud. var. *schottii*. *Agave* L.

τά φωτεινά αϊζά γημέια,

Ἄλλ' ἀπάνω ἀπὸ ~~ἡμῶν~~ σκοτεινῆς ἀπλώνονται πάντα οἱ ἑλλείψεις
τῆς Συλλογῆς. Ὁ ποιητὴς δὲ κατόρθωσε σ' αὐτὸ, ποὺ αἰσθάνεται
νὰ δώσῃ τὴν ἀνάλογη τεχνικὴ μορφή. Ἡ ἔμπνευσις τοῦ μορφεῖ νὰ
βρίσκειται μέσα στὸν κύκλο τῆς ποιήσεως, ἀλλὰ ἡ ἐντέλεσις στενεύει
ἔξω ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς Τέχνης. Ἡ διατύπωσις τοῦ στίχου τοῦ εἶναι
καθυστερημένη, πρωτόπειρη. Δείχνει ἄγνοια ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τῆς ἐργ-
χρονες ποιητικῆς ἀναζητήσεως καὶ ἐπιδιώξεως. Τῆς λείπει ἡ τριβὴ,
ἡ ἐξάσκησης, ποὺ μόνον ἡ ἀφθονὴ ἀνάγνωσις παλιῶν καὶ νέων ποιητῶν
μπορεῖ νὰ τὴν δώσῃ, καὶ αὐτὴ τῇ σύστασι θὰ εἶχε νὰ κάνῃ κανεῖς
στὸν ἡλιμιωμένο ποιητὴ, ἂν σκέπτεται νὰ συνεχίσῃ καὶ στὸ μέλλον
τὰ ποιητικὰ του γυμνάσματα, νὰ διαβάσῃ νεοελληνικὴ ποίησι.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΑΛΥΒΙΩΝ
ΔΗΜΟΣ
ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

X.

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΜΙΑ ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

Σωστό ξάφνισμα ήταν γι' τὸ φιλολογικὸ καὶ τὸ ἄλλο Κοινὸ τοῦ Ἡρακλείου ἡ ποιητικὴ Συλλογὴ τοῦ Νομάρχου 2ου κ. Ἀνδρέα Μαριέλλου "Μιά φωνὴ ἀπ' τὸ πέλαγο", ποὺ ἐκδόθηκε τελευταία ἀπὸ τὴν Κρητικὴ Στοιχ. Οἱ περισσότεροὶ ἦσαν ἀνύκοπτοι γιὰ τὴν ποιητικὴν ιδιότητα τοῦ κ. Νομάρχου, κι' ἔτσι ἡ κυκλοφορησις τῶν τραγουδιῶν του, ὅπως ἦταν ἐπόμενο, ἔκανε μεγάλη ἐντύπωση.

Στὸ σύντομο αὐτὸ σημείωμα θὰ παραμερισθοῦν τ' ἀξιώματα καὶ οἱ τίτλοι, ποὺ δὲν μποροῦν νά'χουν καμιά σχέση με τὴν Τέχνη, θ' ἀγνοηθοῦν ἀκόμη καὶ μερικὰ σχόλια, ποὺ θὰ μπορούσαν νά βάλουν στὴ μέση τὴν προκατίληψη, καὶ θὰ κριθῇ ἡ Συλλογὴ με πνεῦμα ἀπὸ καθε πλευρὰ ἀδέσμευτο καὶ ἀντικειμενικὸ, ὅπως ταιριάζει.

Θὰ πρέπη νὰ εἰπωθῇ ἀπ' τὴν ἀρχὴν ἀδίσταχτα, ὅτι παραξενεύεται κανένας, καί, ὅταν διοβάρῃ τὴ Συλλογὴ αὐτὴ. Σὲ καθε τραγούδι της, σὲ καθε της στίχο σχεδὸν σκοντάφτει καὶ συχνὰ ἀναγινώσκεται νὰ σταματῇ τῆσιν με τὸ ἐρώτημα τῆς ἀπορίας στὰ χεῖλη, ποιὸς τέλος πάντων ἦταν ὁ λόγος νὰ τυπωθοῦν τὰ ποιήματ' αὐτὰ, ποὺ, ἂν θέν ἦταν γνωστὴ ἡ ἡλικία τοῦ ποιητοῦ των, θὰ τὰ περνοῦσε ὁ καθένας μας γιὰ ποιητικὰς δοκιμὰς ἐνὸς ἀνώριμου νεαροῦ ἐρασιτέχνη; Τόσο πολὺ υπολείπονται στὴν τεχνικὴ τους μορφή.

"Ἀπειρες εἶναι οἱ χαρμωδίες, ποὺ ἀναταράζουν θυμάρματα καθε καλλιτεχνικὸ συναίσθημα στὴν ψυχὴ τοῦ ἀναγνώστου, καὶ κινεῖν τὸ στίχο στὸ μάτι ἀποικουστικὸ, ἐνῶ οἱ συχνὰς περιττὰς φράσεις καὶ οἱ πλατυασμοὶ δείχνουν, πὼς ὄχι ἡ βαθύτερη κι' αὐθόρμητη ἐμπνευσις, ἀλλὰ κάποια ἐκζητημένη προσπάθεια τὰ 'χει δημιουργήσει. Κι' αὐτὸς ἀκόμη ^{περίμνε κανένας} θρηνὸς τῆς Πατρίδας μου, ποὺ θὰ ~~ἔπρεπε~~ νὰ εἶχε κάπως οὐσιαστικώτερο καὶ συναισθηματικώτερο περιεχόμενο, εἶναι

^{αὐτὸν γὰρ ἐκείνῳ κύμα βυθιεύει}
 Ἄλλ' ἀπάνω ἀπὸ ~~ὅσων~~ ^{αὐτῶν} σκοτεινῆς ἀπλώνονται πάντα οἱ ἐλλείψεις
 τῆς Συλλογῆς. Ὁ ποιητὴς δὲ κατ' ὁρῶσεν αὐτὸ, καὶ αἰσθάνεται
 νὰ δώσῃ τὴν ἀνάλογη τεχνικὴ μορφή. Ἡ ἐμπνευσις τοῦ μπορεί νὰ
 βρισκῆται μέσα στὸν κύκλο τῆς ποιήσεως, ἀλλὰ ἡ ἐκτέλεσις στέκει
 ἔξω ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς Τέχνης. Ἡ διατύπωσις τοῦ στίχου τοῦ εἶναι
 καθυστερημένη, πρωτόπειρη. Δείχνει ἄγνοια ἀπὸ τὴν ἀνάγκαν σύγ-
 χρονης ποιητικῆς ἀναζητήσεως καὶ ἐπιδιώξεως. Τῆς λείπει ἡ τριβὴ,
 ἡ ἐξάσκησις, καὶ μόνον ἡ ἀφθονὴ ἀνάγνωσις παλίων καὶ νέων ποιητῶν
 μπορεί νὰ τὴν δώσῃ, καὶ αὐτὴ τῇ σάτυρι θὰ εἶχε νὰ κίνη κανεὶς
 στὸν ἡλιμιωμένο ποιητὴ, ἄν σκέπτεται νὰ συνεχίσῃ καὶ ἐπὶ τὸ μέλλον
 τὰ ποιητικὰ του γυμνάσματα.